

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 44. Decisio de visione beatifica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.
A.C. 1335.

dientiam præstandam decretis, aut decretalibus, vel mandatis Summorum Præfulum: denique Christianos attrahebant ad consulendos dæmones, ac exercendas superstitiones ethnicas. Cum vero in Hibernia cæterisque terris tuis non dentur Inquisitores, hortamur te ac oramus magnopere, ut Prætorem ac reliquos in Hibernia ministros tuos jubeas Oссорiano Episcopo & aliis regionis Præfulibus præsidium ferre, quotiescunque illi rogati fuerint, ut capiant, ac plectant hæreticos. Dabat 6 Novembris.

§. XLIV.

Decisio de visione beatifica,

Papæ Benedicto maxime cordi fuit quæstionem de visione beatifica judicare. Die Festo Lustratæ Virginis 2 Febr. 1335 in sacra concione dicebat Sanctos claro aspectu naturæ divinæ frui: & quarto ejusdem mensis habuit senatum, in quem cunctos opinionis contrariæ ac suo antecessori placitæ defensores sacro in suggestu publicos acciri voluit, ut eorum rationes cognosceret. Sexto Julii eodem anno adiit Pontem Sorgiæ prope Avenionem, ut esset liberior, quam hac in urbe. Illic coram multis Theologiæ Doctoribus, quos habebat secum,

Vitæ p. 221.
Rayn. n. 8.
1336. n. 1.

V. p. 222.

secum, & in præsentia Cardinalium, qui aesse volebant, legi jubebat librum de visione beatifica a se compositum: & quas hic continebat, authoritates, per eosdem Doctores discuti curabat, visurus, an ullum relinquerent dubium? Regi Philippo & suum digressum & hujus causam significavit.

Romæ asservatur hoc Benedicti XII opus: cujus in exordio ait: S. Petrus Christianos monuit, ut semper essent parati satisfacere omnibus, qui spei ac fidei suæ rationem poscerent. Et secundum verba S. Pauli Episcopus exhortari sana in doctrina, & eos, qui contradicunt, arguere sciat, oportet. Igitur in sede, quam teneo, a Deo positus pro viribus confutare volui opinioniones sanæ doctrinæ contrarias, quæ in Ecclesia comparuerunt ab eo tempore, quo sacram accepi purpuram. Perpenſa diu hac materia, ineunte anno proximo edidit litteras, quarum initium, *Benedictus Deus*, & summa est hæc:

Sub Joanne XXII antecessore nostro inter quosdam Theologiæ Doctores de visione beatifica quæstio fuit mota, quam ille decidere, ut voluerat, non potuit morte præventus. Quocirca de consilio Fratrum nostrorum Cardinalium, quibuscum sedulo hac super re deliberavimus, has

Sæcul. XIV.
A. C. 1335.

Rayn. 1335.

n. 9.

1336. n. 4.

1. Pet. 3. v. 15

Tit. I. v. 9.

Rayn. 1336.

n. 2. 3.

Bullar. to. I.

Ben. const. 4.

has

Sæcul. XIV.
A.C. 1336.

has per litteras sequentem facimus declarationem. Secundum ordinariam Dei voluntatem animæ sanctæ ante Christi cruciatus hac ex vita egressæ, animæ Apostolorum, Martyrum, cæterorumque recte credentium, qui post baptismum sine macula obierunt diem, animæ piacularibus flammis penitus purgatæ, animæ infantium post baptisma ante usum rationis mortuorum, omnes hæ animæ jam ante reditum in sua corpora, & ante iudicium generale sunt in cælo beatæ cum Christo & Angelis, & divinam naturam vident *a facie ad faciem* sine interpositione cuiusquam rei creatæ. Hanc per visionem divinitate fruuntur, ideoque vera felicitate, vita, & quiete perpetua. Ita cessant in eis actus fidei ac spei, quatenus hæ sunt virtutes theologicæ: atque illa visio semel incepta sine ulla intermissione continuabitur usque ad extremum iudicium, ac deinde perpetuo. Declaramus simul, in letali peccato propria voluntate commisso morientium animas protinus ad inferos delatas ibi excruciarî; postremi tamen iudicii die cunctos homines ad tribunal Christi venturos esse, ut reddant rationem vitæ suæ, ac bonum, malumve, prout meruerint, recipiant. Dabat 29 Jan. 1336. Sic Benedictus rejecit opinionem antecessoris sui,
ac

ac perstitit in illa, quam Schola Parifina
cum tota docebat Ecclefia.

Sæcul. XIV.
A. C. 1336.

Benedictus XII a Joanne XXII plurimum discrepabat etiam extrinsecus. *Alb. Argent. p. 125.*
Huic vultus pallidus, ftatura pufilla, vox debilis, illi eximia corporis magnitudo, fanguine fuffufa facies, fonora vox erat. Nec minus diverfus eorum modus agendi. Joannes evehere ac ditare propinquos fuos, Nobilium Ordinis exiftimationem colligere audiendo benevole ipforum preces, numerosos Equites alere geftiebat. Nihil fimile Benedictus. Faxint boni Superi, ajebat, ne me Rex Franciæ per cognatos meos in fervitutem adducat fuam, cogatque omnia, quæ cupit, facere, ut antecessorem meum!

§. XLV.

Agitur de reconciliatione gratiæ cum Ludovico Bavaro.

Benedictus in principio pontificatus fui a Rege Galliæ per legationem rogatus est, ut Joannem ipsius filium natu majorem faceret Regem Viennæ; ipsum vero constitueret Imperii Vicarium in Italia; & ipsi decimam decimarum in decem annos, ac totum Ecclesiæ thesaurum ad suppetias terræ sacrae ferendas concederet. Hæ petitiones Papam & Cardi-

p. 126.